

Sinne,

Öfwer

Förnäme och Högacktade Handels-Mannen /

Herr OLOF BÅNGS

I Lifstiden /

Högtålsfeliga och nu mera hos Gud ewigt
nerligen saliga fära Måsa /

**MAD. BEATA
TRUNDMAN,**

Som efter en här i werlden beswärlig / dock lycksalig
wandel, sin dödeliga Kropp Jorden, och sin odödeliga siäl
sinom Skapare lämnade den 7 Junii 1735.

Och

Blef under mycket och Förnämt Folcks medfölje /
Beledsagad til sitt Hwilorum uti S:te Olofs Kyrkia,
den 10 i samma månad.

STOCKHOLM,

Tryckt hos Kongl. Boktryckarens i Stor-Förstendömet Finland,
Sal. HENR. C. MERCKELLS Enka.

Ler, af stofft, af mull wår Himla stora
 Drått
 Och usla matkar skapt til möda uti werlden,
 Så den, som wördar Gud, som den där älskar
 Hården,
 De alla del uti förgångligheten fått;
 Med oförgånglighet wil himlens Nåd dock löna
 De trogna, och dem sidst med ewigt wähl bekröna.

Ja, himlen wår luf! som wål i rättan tid
 Med sina kåra barn så skickar, styrer, wänder,
 At alt til Jesu lof och deras bästa länder.

Wi wörda Jesu Namn, wår Gud, wår Fader blid,
 Och säija Satan tråk, tråk werld med dina råncker,
 Jag håller mig til Gud, och på Guds nåde täncker.

Wår Sata döda sielf, som för wår ögon står,
 Hwars tynsta tungo-band sig intet mera röra,
 Har mycket om sin werld til sinnes of at föra,

Som

Som af des lefnads lopp man wärdigt höra får,
Hon lefde til en tid i werlden såsom andra,
Men efter werldsligt wis Hon wille aldrig wandra.

Utas en wördig Utt och gammal Brästestam
I kalla Biarmas Land och Tuhles blåda hallar,
Wid Ofwanhedens Gård och blomster-rika wallar,
Wår dyra döda först i Liuset kommit fram, (a)
Den werldens sötma sur i all des lefnad funnit,
Och uti werldsligt wäl har sällan silke spunnit.

I fulla femton åhr blef Hon wid Nordens bygd,
Och reste sedan fort til Nfra Swiars Länder, (b)
Från Fader, Mor och Bror, från Syster, Wänner,
Fränder,
Att öka snillet sitt i slögder, wett och dygd.
Ja, från sin späda tid och til sin sidsta tima
I arbet' öfswat sig och kära Barnen sina.

Wår

(a) Wår sälla döda är född i Medelpad, Corps Sochn och Ofwanheds Gård
år 1682 den 23 Octob. Fadren war Kyrkoherden wid Swegs lilla Här-
jeådahls, Ålfreros och öfra Hodahls församlingar, Hög-Ärewürdige och
Höglärde Herren, Jonas Trundman, som war född på Trundawa Gård i
Westerbottn, år 1643, och dödde den 29 Junii 1710, sedan han i syratio
samfalte år, i ett liusligt Äktenkap sammanlefswat med den Ädla och För-
nåma Fru Marta Huss, som war född den 1 Octob. 1651 och afled den 22
Novemb. 1723 dragandes sitt Fäderne af gamla Hassar, Baheer &c. och sitt
Möderne af Stigzelier Lilljemärckar, Burar Kiörningar från Norge &c.

(b) Åhr 1698 på sitt 16 ålders år, reste wår sälla döda ifrån sin Fädernes
ort, och uppehölt sig först någon tid på Dahlerö, hos sin Morbroder,
Probstica Hög-Ärewürdige Herr Magist. Johan Huss, och sedan wid åtskil-
lige Förnåma hus i Stockholm, där Hon underrättade sig i de wettenskapen
och slögder, som ett Fruentimber anständige äro.

Wår Sata for en tid til Fädrens hemwist Sweg, (c)
At af sin kåra Far ett liufligt affked taga,
Hållt som Hon märckte wål, han had' ei många dagar,
Men stund från stund han til sitt onstera Ode steg.
Då Hon med Fädrens Ja feck åckta sig en kåra,
Hos den Hon sällat sig i wett med dygd och åra.

I Swer'ges skönsta Stad Hon fäste sidst sin fot,
Då Hennes fötter strart på blåda hållar stupad'
Af hunger, frig och Påst den wackra ort gick lutad,
Hon måste lämna alt, Af flychten söka bot,
Och från sin Sata Wån och kåra Maka draga, (d)
Sidst i sin söta famn med sig ett spenbarn taga.

Når Hon kom åntlig hem, så låg des Far i must,
Från Stockholm funnos Bref, at Hennes halfwa Hierta
Låg håsttat uti Påst, ack! tänck hwad sorg och smårta
Geck genom Hennes siäl, som war af trohet full.
Si! så måst' wi alt jämt bland sorg och frucktan swåfwa,
O! Usla wi, som än i sligt bekymmer lefwa.

Når

(c) År 1705 reste wår Sata, på sin Faders trågna begåran, hem igen,
och trolåfswades med sin nu i sorgen efterlämnade läraste Maka Herr Olof
Bång, då warande Provisor wid Kongl. Hofwet, hwarpå Copulations Acten
med alla närwarandes högsta frögd följde den 25 Martii år 1708.

(d) År 1706 reste wår Himla Wår til undwikande af Påsten med mig, som då
war ett spädt barn om ett års ålder til sin födelses ort, och bewistade wid
samma tillfälle sin Högtållskelige Faders merbemålte Herr Rytio: Herdens,
Jonæ Trundmans begrafning, Den 19 Decemb. samning år.

När Västen war förbi, från Norden hastar snart
 Wår Ungla-fromma Mor, til Sata Makan drager, (e)
 Och hushålds syblan dryg på sina arlar tager
 Med ogemener flit i drift och fullan fart;
 Hon stelf med egen hand alt hwad som wara borde
 I hus och utom hus til sinas hugnad gjorde.

Des kära äckta Stånd wår dyra himla-Drätt
 Med äckta Plantor Siu wälsigna, har behagat, (f)
 Och trenne redan i sin liufwa boning taga,
 Som niuta med sin Mor en lika himla-lätt
 Swars död wår Moders sinn' och öma hiertat tryckte,
 Då kära sata Barn blef från des sida ryckte.

Des

(e) Följande året 1711, begaf sig wår Ungd-Ädla på återresan igen til Srockholm och blef af sin nu i sorgen qwar Låmnade Sata Wån undfågnad med all frögd och förnöjelse.

(f) Wår Ungla Wåns Äktenkap blef af himlen wälsignadt med trenne Söner och fyra Döttrar. Den första och äldsta Dottren Margreta Juliana Bång. blef född år 1708 och dödde i sin spådafte blomma följande året 1709. Jonas Bång född 1709, som icke utan alt för hög sinnets och hiertats frätande rörelse nu behiortar sin sälla Mammans dödeliga fränfalle. Eric Petter Bång, född 1712, wistas nu på sina resor från Spanien til Italien, och måste frånwarande smaka den sorg och bedröfwelse, som af des sal. Moders dödeliga bortgång förorsakas. Marta Beata Bång, föddes år 1713 och dödde samma år. Joh. Bång föddes år 1714 och måste åfwen i sin nys blomstrande ingång i werlden smaka dödsens bitterhet samma år. Magdalena Greta Bång blef född år 1715, och ingick ett Christlälligit Äktenkap med Auditeuren wid Zemtlands Regemente, Ädel och Högäktad Herr Johan Sundel år 1734, in Jan och blef samma år först i Novemb. af Gud uti sitt Äckta Stånd wälsignad, med en liten kär Dotter och Arfwinge, Beata Magdalena Greta Sundel, hwilka jämwäl frånwarande begråta sin Sal. Moder, Swärmöder och Mor-moder. Marta Beata Bång, wår Sal. Wåns sista Dotter och Arfwinge blef född 1718, och efterleswer sin hulda Moder med synnerlig hiertans gråmmelse, sorg och ångstan.

Des Far och wåna Mor med åtta deras Barn (g)
 Samt Makans hulda Far des diupa sorg förökte; (h)
 Doch tröst Hon stedse i sin Jesu sida sökte,
 Hon sade, at Hon snart från werldsens usla garn
 Skull' dem i himbla frögd bland Guda sällskap möta
 Hos Jesum, allas tröst, sin Gud och brudgum söta.

Båd' eld och wattu-nöd, (i) som bryter hieltars mod,
 Tycks efter mencklig art och bordt; thes hierta ängsla,
 Dock lät Hon aldrig sig af sorg = dimbor fångsla,
 Men wiste under allt sig hulder, from och god:
 An mer i sutton år, då Hon ei hälsan niutit,
 Har siälens nögdä wähl hos Henne aldrig trutit.

Not

(g) Wår utwalda sälla ägde den förman' at, utom sig sielf, fågna sig af sex
 Bröder och fyra Söstrar, af hwilka Märtha, Margreta, Andreas, Andreas
 och Jonas, dödde i sin späda barndom; men de öfrige hafwa hunnit til nå-
 got ymnigare ålders wått. Johan Trundman född den 4 Martii 1677, blef
 Pastor wid Kongl. May:z Artillerie Regemente i Stockholm, samt Ven. Håff-
 Consistorii Assessor. och afled 1720.

Abraham Trundman född den 8 Feb. 1688, blef Rector wid S:re Olofs Schola
 och dödde den 9 Januarii 1734. Jonas Trundman född den 2 August. år 1696,
 frequenterade Uplala Academic och dödde Candidat den 2 Noyemb. 1727. Maria
 Trundman född den 14 Junii år 1685, ingick ett Christeligt Äktenckap med
 Handels Mannen i Stockholm Herr Nils Boren, hwilken dödde år 1728,
 och lefwer hon altså i Änkis:stånd. Margareta Sophia Trundman, född den
 14 Maji 1693, blef Gift med Lieutenanten wid Fortificationen, Ädel och Man-
 hastig Herr Anders Decker.

(h) Wår saliga dödas Swärfader war Heydridaren, Herr Eric Oloffson Bång,
 som blef född den 15 August. 1641, och dödde år 1725. och Swärmöden
 Hustru Magdalena Lind, som år född år 1653, och nu på sitt 83 ålders år
 förjer sin Sonhustrus affärd.

(i) Des fasta hopp, förtröstan och storcka tilförsicht til sin Gud betog all sorg
 och swårighet, som henne uti sitt Äktenckap mötte, häde af fienden som
 1720 ruinerade des ägendom, såsom och af ständiga många siöskador, wåd-
 eld,

Mot Makan war Hon kår in til sin sidste stund,
Mot barnen ganske from, som nu i ångsten qvæda,
Tils Hon, som i en søm, afled wid Makans sida (k):
Från werldens diupa sorg och menstjors arga sund:
Nu kunna wi hwaran ei något mera båta,
Doch hwem wil neka mig din wårda mull begråta.

Farwål! Du dyra Siål; Far ewigt wål, min Mor!
Din wårda Åsta wi med beta tårar fruckta.
Gif Gud, wi såsom 'Du kund' Gud wår Jesum fruckta,
Så få wi ewig tröst i Jesu Christ wår Bror.
Ditt ådla tröste-språk och dyra Himbla-Manna
Och alla trösta skal, tils wi i himlen stanna. (l)

Farwål! Du Anckjors tröst, och många trångdas stöd,
Som gjorde uslom godt och klädde tidt the nakna;
De måste nu din hielp och hulda wårdnad sakna

Med

- eld och mera dyligt, hwilket Hon dock icke på sinnet lade utan sade: Se
Guds wilje, med hwilken Hon altid war förnögd: ja och i bleka döden.
- (k) Efter en i sin sidste Barnsång förwårswad och med ståndactigt tolamod i 17
och ett halft års tid utstånden sjukdom, of omwade war ewigt sälla döda på sin
Eåta Makas lufsua Arm, den 7 Junii kl. half Tu om morgonen, sedan
Hon lefwat 62 å 7 månader och 14 dagar, samt uti hiertelig och uprichtig
Åhta kärlek, huldhhet och trohet med sin i diupa sorger awarlåmnade Waka
sammanlefwat 27 år 2 mån. der och 12 dagar.
- (l) War med sälla ewigheten högst nöjda siåls första dageliga af idel förtro
flytande Tanke-språk finnas bekrifwit uti

Wish.

Med många, hwilkom tu i glädie bröt ditt bröd. (m)
Vti tin bortgång de mång nöjsam stund måst sluta,
Och wid din sälla graf sin wördaadz tårar giuta.

Farwål, o! Jesu Brud, Farwål, Farwål, Farwål,
Du far med glädie bort til Gud, din käre Fader,
Gud en så wäntad Wän undfågnar ganska gläder,
Som med all tronens fructt bekrönt sin dora siäl.
O Gud, o at du tröst af högden til oss sände
Gud, låt wår ända bli, som Söta Mammans ände!

JONAS BÅNG.

Wish. B. 5. Cap. v. 1. 2. 3. 4. 5.

Vi warder then Rättferdige ständandes vti en
stor frimodighet. emot them som honom be-
dröfwat, och hans arbete förkastat hafwa. När the
samma så se thet, skola the grufweliga försträckias
för sådana Salighet, then the intet förmodat ha-
de: Och skola tala med hwar annan, och ångra
sig, och sucka för Andans ångest skull. Thenna är nu
then, som wi tilförene hade för Spott och Spe
Wi galne höllom hans Lefwerne för Ursinnighet,
och hans ändalycht för en skam, huru är han nu
räknat ibland Guds Barn, och hans Arfwedel ic
bland the Heliga?

(m) Det andra finnes af Guds Anda genom Psalmisten David antecknadt i
Psalmen 41: 2, 3, 4.